

REJSTŘÍK

- 01 Zakončení roku víry: *dokořán otevřít bránu víry a sdílet »evangelium radosti«*
Řádné zasedání generálního definitora
“Nebojte se, protože vám zvěstují velkou radost...”
02 *Františkánská spolupráce při světových misiích*
Nový webový portál OFMCap
03 Uprchlíky tábor v kapucinském studentátu
Prestižní ocenění pro janovského kapucína
Zasedání Mezinárodní formační rady
Setkání předsedů konferencí
04 *In memoriam: Br. Winfred (Wilhelmus Cornelis van den Berg)*
VI. setkání »Pro dialog«

dokořán otevřít bránu víry a sdílet »evangelium radosti«

Symbolicky zavřít bránu? Přípravná Skomise pro bohoslužbu k zakončení Roku víry hledala nějaké výmluvné znamení. Tím však jistě není zavření brány. „Brána víry je vždy otevřená“, napsal Benedikt XVI ve svém listu »Brána víry«, kterým ohlásil tento zvláštní rok. Z toho důvodu i znamení, zvolená pro zakončení Roku víry ve dnech 23-24. listopadu, nezdůrazňují závěr, nýbrž pokračování. Setkání papeže Františka s dospělými katechumeny a přijetí několika kandidátů do katechumenátu vypovídají o předávání víry. A stejně tak o něm vypovídá i publikování apoštolské exhortace »Evangelii Gaudium«, jež je prvním plně autorským oficiálním dokumentem papeže Františka, a je věnována evangelizaci. Mezi těmi, kteří s rukou Svatého Otce obdrželi jeden výtisk, byla také novicka německých klarisek-kapucinek z Assisi Sr. Maria Philomena.

Když padesát let po zahájení Druhého vatikánského koncilu papež Benedikt vyjádřil přání vyhlásit zvláštní rok, který by probudil ve všech věřících „snahu vyznávat víru v plnosti a s obnovenou přesvědčeností, s důvěrou a s nadějí“ (Porta Fidei 9), od 11. října 2012 (50. výročí koncilu), až do slavnosti Ježíše Krále dne 24. listopadu 2013 se v rámci slavení Roku víry připomínalo také výročí 20 let od vydání Katechismu katolické Církve. Papežská rada pro Novou evangelizaci v čele se svým předsedou arcibiskupem Rino Fisichellou, byla zodpovědná za koor-

dinaci roku a za organizaci akcí za přítomnosti papeže. Bylo připraveno deset velkých setkání, na nichž bylo zhruba 200.000 účastníků. Břimovanci, církevní hnutí, seminaristé a řeholníci v počáteční formaci, katecheté, bratrstva a rodiny, to jsou námátkou jen některé ze skupin a jednotlivců pozvaných na pouť k hrobu sv. Petra, aby zde společně vyznali svou víru. K dalším aktivitám patří např. »slavnostní celosvětová adorace« a mariánský den zdůrazněný příjezdem sochy Panny Marie Fatimské do Říma. Zdálo se, že demise papeže Benedikta XVI. dne 28. února 2013 a předcházející skandály překazí Rok víry, který si on přál. Avšak rozrušení lidé přibíhali v pozoruhodně rostoucím stále větším počtu, aby viděli papeže Ratzingera při jeho posledních veřejných vystoupeních. Konkláve a zvolení nového papeže přiváděly na náměstí sv. Petra stále více lidí. Papež František až doposud láme všechny rekordy. Jistě to byl on, kdo stál v centru velkých událostí Roku víry, přičemž ale stále zdůrazňoval, že v centru pozornosti nesmí stát on, nýbrž Kristus. Poutníků během tohoto roku bylo více než osm milionů. Součástí jejich poutí byla návštěva u hrobu sv. Petra a vyznání víry. Oficiálně se Rok víry zakončil 24. listopadu. Avšak ve skutečnosti by to měl být jen počátek, posila ve víře, obnova, příležitost k nalezení cenné perly a skrytého pokladu, který nyní máme sdílet se všemi jako »evangelium radosti«.

Zakončení roku víry

Br. Helmut Rakowski OFMCap.
Spolupracovník Papežské rady pro novou evangelizaci

Řádné zasedání generálního definitora

ŘÍM, Itálie – Ve dnech 18. až 22. listopadu 2013 proběhlo v Římě řádné zasedání generálního definitora. Kromě jiného bylo stanoveno datum vyhlášení a datum počátku platnosti Konstitucí a Nařízení generálních kapitul, které nedávno schválil Svatý stolec. Stane se tak 8. prosince 2013, kdy oficiální italský text bude uveřejněn na našem webu. Překlady do ostatních jazyků bude muset schválit generální ministr a jeho rada.

Následně, v rámci působnosti Mezinárodní ekonomické solidarity, byly schváleny dotace na misie, na formaci a na rozličné projekty, které se mají uskutečnit v roce 2014.

Kromě jiného byl určen další bratr pro bratrské služby na generální kurii: br. Marcello Gasparin z Provincie Rio Grande do Sul, který by měl přicestovat do Říma na jaře 2014.

Je skutečností, že se můžeme setkat jako bratři. Setkání s »druhým«, jenž přichází ze vzdálené země, s odlišným jazykem, kulturou a myšlením, je možné jen proto, že »ten druhý« je můj bratr.

Setkání a bratrské soužití bratří tří obediencí Prvního františkánského řádu bylo snem, který se stal skutečností během kurzu interfrantiškánské formace, jenž proběhl v belgickém

Během rozličných zasedání této formace jak formátoři, tak i účastníci ve vzájemné interakci přemýšleli o misijních aktivitách, s přihlédnutím k oblastem a jejich kontextu. Bratři s misijní zkušeností v Japonsku, Indii, Austrálii, Africe, Latinské Americe a Evropě, ukazovali, jak velkou věcí je být misionářem a před jaké výzvy jsou dnes stavěni. Mezi znovobjevenými poklady byla zdůrazněna

extrémismus, může proces předávání Ježíšovy radostné zvěsti pokračovat prostřednictvím našeho bratrského životního stylu, jenž vyniká otevřeností a ochotou ke službě.

Tento kurz je již součástí této radostné zvěsti pramenící z evangelia: ano, je možné žít, pracovat a sloužit sjednocení, a to díky františkánskému charismatu. Jakmile bratři dokončí formaci v Itálii, každý z nich se vrátí

Františkánská spolupráce p i sv tových misiích

“Nebojte se, protože vám zv stují velkou radost...” (Lk 2, 10-11)

*Br. Angel Mauricio Mora, OFMcap
Nikaragujská Viceprovincie sv. Felixe
z Cantalice, Costa Rica, Panama*

Bruselu v rozpětí tří měsíců (září, říjen, listopad). Během této doby bratři kapucíni, minorité, a františkáni, okoušeli bratrský život, sdíleli své misionářské zkušenosti a současně se připravovali na vedení misie tím, že ohlašovali radost, ztělesněnou přítomností Krista v životě každého z nich.

potřeba ukazovat světu evangelní jednotu a vystupovat jako františkáni téže rodiny. Dobrým důvodem k tomu je skutečnost, že ve světě rozděleném ekonomickými zájmy a sociálními kontexty, kde převládá individualismus a konzumerismus, kde lidé dělí fundamentalismy a náboženský

do vlastní reality, obohacen o nové nástroje k práci a vykonávání misijní služby. Velké evangelní znamení se však, již objevilo, a toužíme, aby zůstávalo zjevné i nadále. Františkánské charisma je jen jedno. A dědictví Františka z Assisi nabývá na životnosti, když bratři žijí společně a sdílejí také tutéž misii.

Nový webový portál ofmcap.org

ŘÍM, Itálie – Úřad pro komunikaci připravuje nový webový portál Řádu. Současné stránky budou ještě místy aktualizovány, zvláště v sekci zpráv, ale již nebudou dále vyvíjeny. Nové stránky nabídnou kromě veřejné části, viditelné všem, také rozličné úrovně přístupu

pro bratry a pro ministry provinciály. Cílem je, aby se stránky staly nástrojem přímého kontaktu s generální kurií, s rozličnými úřady, a centrálními institucemi Řádu. Mají však také být portálem pro rozličné zdroje, dokumenty, okružní listy a odkazy, užitečné pro animaci naší kapucínské fraternity. Předpokládá se, že na jaře 2014 by stránky měly být uvedeny do provozu.

Uprchlícký tábor v kapucínském studentátu

BOUAR, SAR – Skupiny hlídek, lidově zvaných »anti-Balaka« (proti-mačety) – kvůli válečným zbraním a mačetám, kterými jsou vyzbrojeni, - unavení řádění Seleků, zaútočili v sobotu ráno, dne 26. října, na jejich pozice ve středoafričském Bouaru, městě asi 450 km od hlavního města Bangui. Podle vojenského velitele oblasti Bouar disponují jednotky anti-balakas asi 4000 bojovníky. Protože užívají těžké i lehké palné zbraně, donutili obyvatelstvo stáhnout se do okolí letiště a kasáren. Ve městě se našťestí nebojuje.

Po prvním úderu lidé hledali útočiště v katedrále, kde je v současnosti asi 6000 osob a v našem studentátu sv. Vavřince, kde našlo útočiště nejméně 1500 osob. Nachází se v podloubí, v garážích, pod mangovníky, v nové budově kaple, pod i nad kontejnery, a vůbec všude, kde se mohou usadit. Bratři jsou touto situací zaskočení, protože náš dům nebyl projekto-

ván pro přítomnost tolika osob. Bratři Toussain a Piotr se však snaží rozdělit osoby do skupin, aby je bylo možné lépe řídit.

Malá jednotka FOMA (vojenské jednotky Střední Afriky) zajišťují bezpečnost našeho domu, aby chránili uprchlíky. Otevřeli jsme náš dům těmto lidem, protože se pro příchod k nám rozhodli spontánně. Je to také náš způsob být jim nablízku a sdílet s nimi tento okamžik zkoušky. Město ještě žije ve strachu a kolují zvěsti všeho druhu, protože situace ještě zdaleka není jasná. Tyto obavy ještě posílil odchod jednotek OSN sídlících v městě. Lidé nejsou ochotni vrátit se domů. Proto si děláme starosti, zda obdržíme humanitární pomoc. Doufáme, že situace se rychle normalizuje.

Kéž nás chrání Panna Maria, naše Paní míru, patronka Viceprovincie Čadu (SAR), a kéž se přimluví za mír v naší zemi.

Prestižní ocenění pro janovského kapucína

JANOV, Itálie – P. Carlo Vigilio Toso, bratr kapucín z Provincie janovské, někdejší slavný vyučující Dějin Afriky při fakultě politických věd Janovské univerzity a autor dvaceti sedmi vědeckých publikací, poté, co během své kariéry vzdělance a vyučujícího obdržel četná vyznamenání, - mezi nimiž i třikrát »cenu za kulturu« od předsednictva Rady ministrů Itálie – byl 8. května t.r. ve francouzské Paříži jednohlasně zvolen členem »Accadémie des Sciences d'Outre-Mer« (Akademie věd o zámoří).

V tomto sídle byl 27. června t.r. prof. Toso pozván, aby přednesl »Zprávu na téma: zkušenosti ze

studií a bádání«, a pak jej, jakožto slavného badatele v oboru afrikanistiky prohlásil čestný předseda Jacques Serre čestným členem této akademie, mezi jejíž vyvolené členy patřilo také několik francouzských prezidentů, belgičtí králové Albert I. a Leopold III., monacký kníže Albert, rozliční prezidenti a premiéři, senegalský prezident a básník Leopold Sedar Senghor, francouzští akademici, a slavné osobnosti světa politiky, vědy a kultury.

Na obrázku: čestná medaile. Na reliéfu jsou čtyři slovesa určující principy Akademie věd o zámoří: »Vědět, chápat, respektovat, milovat«.

Zasedání Mezinárodní formační rady

FRASCATI, Itálie – Generální sekretariát pro formaci, koordinovaný br. Charlesem Alphonsem a br. Jaime Reyem, svolal na dny 4-9. listopadu setkání s členy Mezinárodní rady pro formaci.

Na setkání, které doprovodil svým slovem generální ministr br. Mauro Jöhri a jehož se účastnil generální definitor pro formaci br. Sérgio Dal Moro, se účastnilo devatenáct bratří z třinácti Konferencí vyšších představených Řádu. Ti všichni diskutovali o programu sekretariátu na příští šestiletí. Mezi mnoha projednávanými tématy byla zvláštní pozornost věnována projektu »Formačního plánu« Řádu.

Setkání předsedů konferencí

FRASCATI, Itálie – Skončilo se setkání předsedů konferencí, které proběhlo ve Frascati ve dnech 13-15. listopadu t.r. Účastnilo se ho 13 předsedů, kteří se společně s generálním ministrem a definitory zabývali nejnaléhavějšími otázkami života Řádu. Zde je několik z projednávaných témat: Nové rozčlenění konferencí Řádu – bratrská spolupráce mezi provinciemi – ekonomická solidarita a cesty k dosažení ekonomické soběstačnosti – VIII. PRŘ: myšlenky a návrhy pro pracovní skupinu – směrnice pro ochranu nezletilých i zranitelných dospělých – Praktické dopady obnovených Konstitucí a Nařízení – Vypracování formačního plánu Řádu. Účastníci pak navštívili také staveniště našeho sídla na Via Piemonte v Římě, aby se seznámili s postupem prací a s řešeními přijatými při restrukturalizaci budovy. Staveništěm je provázal architekt pan Franco Quaranta, ve společnosti stavbyvedoucího pana Carlo Mannelliho a generálního ekonoma br. Luise Eduardo Rubiana.

VI. setkání »Pro dialog«

ISTANBUL, Turecko – Ve dnech 4-9. listopadu 2013 proběhlo VI. setkání »Pro dialog«, organizované Mezinárodním františkánským centrem pro dialog (CEFID) společně s Kustodií Orientu a Svaté země Menších bratří konventuálů. Účastnilo se dvaadvacet bratří z rozličných provincií konventuálů. Tématem setkání bylo: »Život věřícího v Boha: cesta věrnosti a oběti«. Následovalo několik přednášek a svědectví, které umožnili bratřím poznat islám »zevnitř« a přemýšlet o vlastní víře prožívané »mezi muslimy«. Br. César Essayan a br. Martin Kmetec, představili abecedu islámu, vysvětlili původ tohoto náboženství, prameny, kterými se inspiruje, a zvláště pak postavu zakladatele islámu Mohameda a rovněž další etapy vývoje v dějinách a ve světě. Doktorka Semiha Topal z univerzity v Gedizu, a Sabri Demir, zástupce istanbulského Muftího, hovořili o víře muslimů, o citlivých otázkách současné společnosti, a zvláště o islámské přítomnosti v Istanbulu a o vztazích k ostatním náboženstvím přítomným v oblasti. Bratři se též setkali s Jeho Svatostí Bartolomějem I., který v srdečné atmosféře hovořil o své vizi ekumenismu. Doufá, že co možná nejdříve spolu s papežem Františkem podnikne cestu do Svaté země, na připomínku padesátého výročí od vzájemného setkání. Bratři také navštívili baziliku Svaté Moudrosti (Hagia Sofia), Studniční Baziliku, a Modrou mešitu. Dále vyslechli několik svědectví křesťanů, kteří žijí svou vírou mezi muslimy. Pan Alexandru Balasescu, antropolog a zástupce ředitele Rumunského kulturního institutu v Istanbulu pohovořil na téma: Křesťané a muslimové mezi minulostí a přítomností. Následoval pan Rinaldo Marmara, historik a mluvčí Biskupské konference Turecka, který představil dějiny a současnou situaci křesťanství v Turecku, která je nestabilní, ale slibná.

www.ofmconv.net

In memoriam: Br. Winfred, Wilhelmus Cornelis van den Berg

*16. února 1930 a † 3. července 2013

BREDA, Holandsko (* 16. února 1930 a † 3. července 2013) – V mládí se nabídl jako dobrovolník na obnovu poválečného Německa, navzdory jasnému odmítnutí své rodiny vzhledem k nepřátelskému prostředí. Ve věku devatenácti let vstoupil do kapucínského kláštera a přijal nové jméno »Winfred«. »Nechtěl být hrdinou, ale chtěl uniknout z tohoto bolestného a nevysvětlitelného světa do života kontemplativní modlitby». Ve věku 26 let byl vysvěcen na kněze a požádal, aby se mohl vrátit do Hamburku, kde konal kněžskou službu uprostřed válečných uprchlíků z Polska, Maďarska, Východního Německa..., kteří utekli zpoza »železné opony«. Po dvou letech byl povolán zpět do provincie, aby se setkal s biskupem Francisco Valdéssem Subercaseauxem, který žádal dva kapucíny pro práci v Chile, na jednom z nejchudších míst v San Juan de la Costa. I když dostal dvacet čtyři hodin na rozmyšlenou, odpověděl ihned »ano«. Kulturní a prostorová změna byla velmi prudká: z velkoměsta Hamburku přišel do naprosto venkovského prostředí. Chyběly zde cesty a izolace byla tak velká, že prohlásil: »Nikdo v Costě nikdy neviděl jízdní kolo«. Jinou bariérou byl jazyk, který v mnohých chvílích byl nejobtížněji překonatelný. Kapucíni začali tvořit »Základní církevní komunity« ještě dlouho před II. vatikánským koncilem, což se jevílo jako jediný způsob, jak dosáhnout koordinace osob, a odtud se zrodila myšlenka vytvořit rozhlasové spojení, které by jim pomohlo komunikovat mezi sebou a se svou zemí. Museli mluvit jedním hlasem »Voz da Costa«, aby je v tomto bédném stavu poslouchaly autority. Rádio začalo vysílat roku 1966 jako součást projektu rádiových škol Kolumbie, kam br. Winfred cestoval, aby se naučil jejich způsobu práce a následně rozjel svůj pořad »Escuta para bel Desarrollo Rural« (Poslech o pozitivním rozvoji venkova). Programy se od počátku zabývaly potravinovou soběstačností, protože největší metlou byl nedostatek potravin. Jiným tématem byla formální vzdělávání pomocí rozhlasové školy, za použití pedagogické metody Paulo Freireho. Pečovalo se také o

misijní aspekt a byly tak pokryty všechny potřeby skutečné pastorace. Těžkosti vzrostly s nástupem vojenského režimu, který poslal do vězení některé vedoucí pracovníky rozhlasu a jejich spolupracovníky. Roku 1974 br. Winfred Van den Berg přijal odpovědnost za rádio a za farnost v městější a zalidněnější průmyslové zóně a tak to pokračoval dobře pětadvacet let. Br. Winfred se v té době proměnil v obránce lidských a občanských práv. Roku 1978 byly rádiové vysílače úmyslně zapáleny a zůstaly více než rok mimo provoz. On se však nezastavil. Roku 1983, po třiceti letech práce, musel rezignovat na návštěvu své nemocné matky v Holandsku, protože hrozilo, že mu nebude povolen návrat do Chile. O několik měsíců později byl podniknut útok na jeho dům, takže pak byl hlídán a kontrolován bezpečnostními složkami. Po atentátu na rádiové věže se utekl k Nejvyššímu dvoru a požádal o ochranu. Roku 1988 byla zneškodněna bomba v sídle Národního sekretariátu »mládeže«. S blížícím se pádem režimu opakovaně propukala mediální kampaň proti jeho osobě a misi.

Po čtyřiceti letech v Chile se rozhodl, že jeho poslání tam se skončilo a že nyní ho potřebuje Holandsko. Po dlouhé měsíce připravoval svůj návrat, k němuž došlo roku 1999. Dále se pak věnoval péči o imigranty a uprchlíky a iniciativám ve prospěch chudých zemí, přičemž stále udržoval kontakty s misíí v Chile, s vytvářením venkovských družstev, s budováním mostu v Quilcahuín, a s ochranou území a domorodých samosprávných kultur, zvláště Mapuchi. Roku 2009, u příležitosti jeho 80. narozenin, mu rodina zaplatila cestu do Chile, kde se mu dostalo nejen vděčnosti jeho lidu, ale také rozličných poct od místních úřadů a institucí. Totéž učinilo i jeho rodné město, které natočilo dokumentární pořad o životě a díle svého slavného ještě žijícího syna. Jeho dílo pokračuje na jeho památku, která zůstává živá v mnoha iniciativách jím inspirovaných.

www.radiovozdela costa.cl